

Abstrakt

Diplomová práce se zaměřuje na institut bezdůvodného obohacení specificky ve vztahu k oblasti obchodněprávních vztahů. Ačkoli základní zákonná úprava byla a je i po přijetí nových soukromoprávních kodexů i pro oblast obchodního práva obsažena v občanském zákoníku, práce se snaží zaměřit na některá specifika související právě s obchodními vztahy. Pro tyto účely se více či méně detailně zabývá i dalšími právními instituty, které jsou pro toto téma významné a úzce s ním souvisejí (např. promlčení práv na vydání bezdůvodného obohacení, dobrá víra právníků osob, neplatnost právních jednání apod.).

Práce analyzuje právní předpisy upravující institut bezdůvodného obohacení pro oblast soukromoprávních vztahů, případně specificky pro vztahy obchodněprávní. Dále doplňuje zejména v oblastech, kde vlastní zákonná úprava není vyčerpávající, analýzu poměrně rozsáhlé relevantní judikatury (dostupné ovšem dosud pouze ve vztahu k předchozí právní úpravě), případně rozbor názorů odborné veřejnosti. Upozorňuje na některé rozpory v interpretaci jednotlivých zákonných ustanovení. S ohledem na nedávnou zásadní změnu ohniska soukromoprávní úpravy (nové soukromoprávní kodexy) se práce do značné míry věnuje i porovnání právního stavu podle úpravy účinné od 1.1.2014 a úpravy předchozí, která na základě přechodných ustanovení zůstane ještě poměrně dlouhou dobu aplikovatelná.

Práce se skládá z pěti kapitol. První kapitola shrnuje základní rysy institutu bezdůvodného obohacení. Druhá kapitola se zaměřuje na některé obecné aspekty úpravy bezdůvodného obohacení v českém soukromém právu, které s novou právní úpravou doznaly významných změn, a snaží se předejít dopady těchto změn pro oblast obchodního práva. Kapitola třetí se, za použití komparace dosavadní a nové právní úpravy, věnuje konkrétním skutkovým podstatám bezdůvodného obohacení, které jsou pro oblast obchodního práva nejvíce relevantní, a zaměřuje se do značné míry na analýzu dosavadní judikatury. Čtvrtá kapitola nastiňuje právní stav v důležité související právní oblasti, a to v úpravě promlčení práva na vydání bezdůvodného obohacení. Kapitola poslední se pak zabývá příbuzným institutem směnečného obohacení.